

1895-08-09

AFSENDER

Claus Asmussen

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Dyrløv Skole

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Claus Asmussen
Anna Eleonora Asmussen f.
Cruusberg
Hans Nicolai Holten
Susette Cathrine Holten
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 21 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler testamentet efter afdøde H.C. Aggersborg.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 26 og 26 a

Dyrløv Skole den 9. August 1895

Kære Frøken Skovgaard!

Maa jeg allerførst takke mange Gange for al Deres Opmærksomhed og Venlighed i Onsdag og Torsdags! Jeg haaber, at De har det noget bedre, skønt det ikke er let at faa Fred for Nervelidelser saalænge der ikke kan blive Ro, og det bliver der jo ikke foreløbigt. Gid De maa komme godt over det, og Gud Fader velsigne Dem og give Dem en lys, lykkelig og fredelig Alderdom, saa De i mange Aar maa nyde en glad Tilværelse ovenpaa det ikke altid lette Arbejde, hvortil Gud havde kaldt Dem, og som De udførte saa godt, saa "den kære Onkel" kunde først arbejde og siden hvile!

Jeg forstod nemlig godt Testamentet og kunde godt spore Deres Indflydelse

-2-

paa dets Affattelse, og derfor skal De have baade Tak og Ære; var Testamentet ikke blevet forandret, var det ikke blevet saa gunstigt for Universalarvingen og hvem dertil hører her i Dyrløv.

Og jo mere det efterhaanden dukker op i min Hukommelse, desmere maa jeg beundre den upartiske og nøjagtige Afvejen af alle Forhold.

Vexelmægleren var en meget kærlig Mand med et stort Hjerte og en rund Haand, - Ære være hans Minde! - og De vejledede og og hjalp ham og derved fremkom en Udvikling, som vist alle maatte være glade for. - Her ere vi alle lykkelige; min Svigermoder er overordentlig tilfreds for sit eget Vedkommende, hun fandt det ogsaa meget godt, som det var ordnet for Axel og Christian; syntes heller ikke, at

-3-

Eleonore have faaet for meget, skønt hun er den, der er taget blidt paa, - men hun har da ogsaa de mange Smaa - og overfor Johanne var Bedstemoder meget glad, jeg kunde se paa hende, at der var mere, end hun ventede for Johanne, og hun var glad ved, at Falch ikke kunne ødelægge disse Penge; jeg beroligede hende ogsaa med, at jeg skulde gøre alt for, at han heller ikke skulde komme til det. - Løsørefortegnelsen var Svigermoder overordentlig begejstret for: "saa meget og saadan noget

har jeg aldrig havt i mit Hus" udbød hun flere Gange; jeg haaber ogsaa, at hun maa holde Sagerne samlede, saa Argentina ikke skal nyde noget deraf; Svigermoder har adskillige gamle gode Ting i Buenos Aires, og de komme aldrig tilbage.

-4-

Andre Forhold berørte jeg ikke, jo jeg fortalte, at der var en Dame tilstede, som maaske ikke var saa begejstret; Bedstemoder gav bogstavelig et lille Hop af – Glæde.

Min Hustru's Søskende faa foreløbig intet at vide af mig, og det haster jo heller ikke, desuden har jeg bedt om Tavshed over hele Linien, jeg kan ikke lide at blive [?tygget] Mer og Mer af alle Mennesker.

Min Hustru er naturligvis meget, meget glad og rørt taknemmelig, og er meget i Færd med at lave Fortegnelse over, hvad der mangler og hvad der skal laves [?af os]; den Glæde skal hun have, siden kunne vi jo akkordere lidt om Udførelsen, og det skulle vi nok komme ud af, - naar man ved, at nu har Lykken

-5-

rakt Haanden ud, og at den kun gør dette een Gang i et Menneskes Liv, saa holder man fast paa den, og Gud give Visdom og Lykke dertil til Held for alle de velsignede Børn!

Jeg vilde gerne skrive dette nu, for saadan er Stemningen, og der er Glæde og Tak over hele Linien; bliver det anderledes for Svigermoder, saa er det, fordi hun siden muligvis kunde blive paavirket fra andre sider, i Øjeblikket er hun lykkelig; og baade Bedstemoder og Eleonore ere enige med mig i, at De, ærede Frøken, har Del i det gode Udfald for os alle her.

Min Hustru er lidt bekymret for Ingeborgs Fremtid, jeg synes ikke, den ser saa [?] ud; begge ere vi enige om, at det et det rigtige

-6-

at vente lidt, se Tiden an, saa Dages det nok. Kan hun ikke taale at læse og heller ikke ret godt at tjene, saa var vist det bedste, der kunde ske, at hun kom paa et Værksted, og naar Fru Holten vil være saa elskværdig at tænke lidt over de forskellige Fag og [?hvad] Udsigter, de kunde have for Ingeborg, saa gaar det nok. Ingeborg græd lidt i Torsdags, men jeg tror dog, at jeg fik trøstet min store kære Pige, saa hun ikke blev saa bange for Fremtiden, det gaar nok godt med Guds Hjælp!

Jeg er meget glad over, at jeg fik det store Billede at se; man glemmer det aldrig, og jeg kan godt forstaa Folks forskellige Meninger om det, for

-7-

for det knuger i sin Vælde – (og der blive de Misfornøjede staaende) men det løfter ogsaa – og det ender i Tilbedelse, jeg havde faaet mere Fylde, mere gennemgribende eller gennemtrængende Udbytte, hvis Billedet ikke hele Tiden havde gynget for mine Øjne, men det var umuligt vedblivende at holde Spejlet stille; vær saa venlig at takke Hr. Skovgaard mange Gange for Ulejligheden med at vise mig det mægtige Billede! Hr. og Fru Holten være saa venlige og opmærksomme – og, og og (jeg maa holde op, da jeg dog ikke kan blive færdig med at opregne alle de Adjectiver, der burde til for blot nogenlunde retfærdigt at skildre dette elskværdige Ægtepar -

-8-

saa at jeg længe vil bevare Mindet derom. Trykke maatte det jo alligevel, at Midtpunktet i det hele var gaaet herfra; Gud glæde ham i Himmerig!

Min Hjemtur gik som sædvanlig; jeg var og blev vaad, fik varm Kaffe og tørre Klæder, smaasnakkede med hele Familien (ogsaa Bedstemoder) til Kl. 1, derefter med min Hustru til Kl. 3, gik saa i Seng og fejler i dag ingenting. Vejret er rædsomt, men Drengene fik 6 Læs Rug ind Onsdag Eftermiddag, saa det der endnu godt ud for vor Høst. Bedstemoder beder hilse og takke! Og alle her i Skolen hilse og takke mange Gange ved Deres

Ærbødigst takn.

[?] Asmussen

-1-|Vær saa venlig at lade Ingeborg frasige sig alle Timer, der koste Penge!|

Lystør Skole den 9 August 1895.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2i Nr. 26

Kære Frøken Skovgaard!

Maa jeg allerførst takke mange Gange for
al Deres Opmærksomhed og Venlighed i
Onsdags og Torsdags! - Jeg haaber, at De nu
har det noget bedre, skönt det ikke er
let at faa Fred for Nervenidder og saalønge
der ikke kan blive Ro, og det bliver det
jo ikke foreløbig. Gid De maa komme
godt over det, og Gud Vader velsigne Dem
og give Dem en lys, lykkelig og fredelig
Aftersommer, saa De i mange Aar maa
nyde en glad Tilværelse ovenpaa det
ikke altid lette Arbejde, hvortil Gud
havde kaldet Dem, og som De udførte
saa godt, saa den Kære Onkel kunde
først arbejde og siden hvile!
Jeg forstod nemlig godt Testamen-
tet og kunde godt spore Deres Indflydelse

Det var ventet at Skole Singsang
forudsigt sig alle
Vinter, der havde været!

paa det Afsluttede, og derfor skal de
have haardt Tak og Lov, var Testamentet
ikke blevet forandret, var det ikke blevet
Saa gunstigh for Min oversatning
og heres desbet høies her i Dystet.
Og jo mere det efterhaanden diskuteres
op i min Hukommelse, desmere
maa jeg beundre den uinteressante og
nøjagtige Afvejning af alle Forhold.
Vexelmagleren var en meget kort, og
Mand med et skort Ansigt og en rund
Haand, - der vare hans Minder! - og
de vejledede og og hjulpe ham og den
fremkommende en Mellemting, naar vist alle
maatte være glade for. - Her ere vi alle
lykke lige, min Svigermoder er over-
ordenligt tilfreds for sit eget Velkommen
men de, min fader det ogsaa meget
godt, naar det var ordnet for Axel
og Christian. Og det heller ikke, at

Elisavore have faaet for meget, skønt
hvis er den, der er taget blidt paa,
- min fader har da ogsaa de mange Børn
- og overfor Johannes var Redskabet
meget glad, jeg kunde se paa hende,
at det var mere, end hun ventede for
Johannes, og hun var glad ved, at Faderen
ikke kunde adskille disse Børn, jeg be-
vilgede hende ogsaa med, at jeg skulde
gøre alt for, at hun heller ikke skulde
komme til det. - Løst fortællende
var Svigermoder overordentlig begjærlig
for i Saa meget og Saa dan meget har
jeg aldrig haadt i mit Hus udbrud
hvis flere Gange, jeg haaber ogsaa,
at hun maa holde Sagen Samlet,
Saa Argentina ikke skal nyde
meget desat, Svigermoder har adskillig
lige gamle gode Ting i Buenos
Aires, og de kommer aldrig tilbage.

Anden Forhold berørte jeg ikke, ja
jeg forkalte, at der var en Dame berødt,
som maaske ikke var saa begejstret;
Bestemoder gav bogstaaelig en lille
Hop af-Glode.

Min Hustrus Løskende faa fortløb
intet at vide af mig, og den haster
jo heller ikke, desuden har jeg bestemt
Tansked over hele Løien, jeg kan
ikke lide at blive bygget af og
af alle Mennesker.

Min Hustru er naturligvis meget,
meget glad og rask ha kuen melig,
og er meget i Færd med at lave
Færdigelse over, hvad den mangler
og hvad der skal laves op; den
Glode skal hun have, siden kunne
vi jo afklare det om Udførelsen
og den skulle vi nok komme ud af;
naar man véd, at man har Lykken

rakk Haanden ud, og at den kun
gør dette een Gang i et Menneskes
Liv, saa holder man fast paa den,
og Gud give Visdom og Lykke dertil til
Held for alle de aelsigende Børn!

Jeg vilde gerne skrive dette nu, for
saadan et Stemningen, og der er Glæde
og Tak over hele Landet; bliver det
anderledes for Sigermoder, saa er det,
fordi hun siden min ligesom kunde blive
paavirket fra andre Sider; i Gjæld
helt er hun lykkelig; og haardt Bedste
moder og Eleonore ere enige med mig
i, at de, dyre Trøsten! har Del
i det gode Udfald for os alle her.

Min Hustru er lidt bekymret
for Ingeborgs Fremtid; jeg synes ikke,
den der saa snart ud; begge ere
vi enige om, at det er det rigtige

at vente lidt, og Tiden an, saa
dages det nok. Han hørte ikke tale
at løse og heller ikke nok godt at gøre.
Saa var vist det bedste, det kunde ikke,
at han kom paa et Børstet, og
naar den Høsten vil være saa elsk.
vidt, at tænke lidt over de forskellige
Dag og hører sig, de kunde have
for Angelborg, Saa gaar det nok.
Angelborg gavt det: To dage, men
jeg tror dog, at jeg fik trøst min store
kore Børn, Saa hørte ikke blev saa bær-
ge for Fremtiden, det gaar nok godt
med Guds Hjælp!
Jeg er meget glad over, at jeg fik det
store Billede at se; man glæmmer
det aldrig, og jeg kan godt forstaa Børns
forskellige Meninger om det, for

det kunger i sin Vælde (og det
bliver de Misforståelser skændte)
men det løfter ogsaa - og det
endrer i Tænkningen; jeg havde spaaet
mere Fyldte, mere gennemgribende
eller gennemtrængende Udykke, hvis
Billedet ikke hele Tiden havde
gyngt for min Sjæl, men det
var umuligt vedtænke at holde
Spejlet stille; vi saa nemlig at
kæmpe sig Skovgaard mange Gange
for Møjligheden med at være omgivet
det mægtige Billedet! Her og der
Høsten var saa ventet og spændende
og, og og jeg maa holde op, da jeg dog
ikke kan afbryde forbi med at
opregne alle de Møjsøvelser, der kom
til for blot nævnte nødvendigheden at
skildre dette elskværdige Billede —

saa at jeg længe vil bevare Minde derom.

Frygtke maatte det jo alligevel, at
Middelpunktet i det hele var gaad og fra;
Gud glæde ham i Himmerig!

Min Hjemtur gik som soden Lige; jeg
var og blev vaad, fik varm Kaffe og tørre
Klæder, smaa nattekæder med hele Familien
(ysaa Bedsteforældre) til Nr 1, derefter med
min Kusine til Nr 3, gik saa i Seng
og fejles i dag ingen ting. Vejret er
ret varmt, men Drengene fik 6 Løse
Rug ind Onsdag Eftermiddag, saa det
der endnu gik ud for vor Hush.

Bedsteforældre bider hilsen og takke!
Og alle her i Skolen hilsen og takke
mange Gange med

Deres

erhøjede tak. *J. M. M.*